

Letnik II, številka 3, maj 2017

EŠNOVINE

**Časopis dijakov Ekonomske šole Murska Sobota,
Srednje šole in gimnazije**

**V poslavljanju od bogatega šolskega leta in
v pričakovanju počitnic**

Izdajatelj: Ekonomska šola MS,
Srednja šola in gimnazija,
Noršinska ulica 13, 9000 MS

Odgovorna urednica: Simona Musič

Zbrala, uredila, oblikovala: Simona Musič

Lektoriranje: Maja Krajnc

Člani novinarskega krožka: Doroteja Šoš, Mojca Mutvar, Mateja Kurnjek, Nuša Vogrinčič, Natalija Matajič, Melani Barber, Jure Lajnšek, Lea Adorjan, Eva Vučko, Damjana Črnko, Katja Hozjan, Kaja Kolenko, Žan Kerman

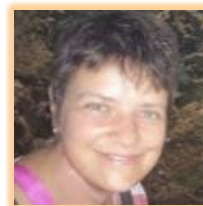
Drugi sodelujoči dijaki: Valentina Ščap, Romanela Zrim, Nina Fujs, Simon Smodiš, Tadeja Presečki, Lara Seredi, Petra Vogrinčič, Maša Kutoša, Žiga Meolic, Petra Gruškovnjak, Monika Zver, Maja Klemenčič

Sodelujoči učiteljici: Darja Horvat

Fotografije: nepodpisane so iz arhiva EŠ

Naslovnica: Romanela Zrim

Zadnja stran: Samuel Bugar Glavač

Dragi bralci in bralke!

S pomladjo prihaja že 3. številka EŠ Novin. Najbogatejša doslej! Zahvaljujem se vsem dijakom, ki ste sodelovali s svojimi zanimivimi prispevki. Zlasti sem ponosna na aktivne člane novinarskega krožka, s katerimi smo v tem šolskem letu skupaj preživeli precej časa, največkrat v prostoru šolskega radia, kjer smo se ob nastajanju radijskih oddaj naučili veliko novega, pridobili na samozavesti, komunikaciji, sproščenosti. Najbolj pa mi zagotovo ostanejo v spominu napadi smeha med snemanjem; ti so bili najbolj nalezljivi.

Vsem dijakom želim ob tej priložnosti uspešno zaključevanje šolskih obveznosti. Še posebej držim pesti zaključnim letnikom, da vam bo uspelo še pri vaši zadnji nalogi srednjega šolanja, zrelostnem izpitu. Le pogumno naprej. Življenje vas čaka!

Vabljeni torej k branju naših novin. Naslednje šolsko leto pa se, upam, spet vidimo. Že zdaj vas vabim k sodelovanju.

Simona Musič,
urednica EŠ Novin ter
mentorica novinarskega krožka

KAZALO

3	Cvetka Gomboc Alt	13	Dialog z državljeni
5	Nna Brasseur po talentih	13	Praksa v trgovini
6	Pomlad	14	Evropska vas
7	Zaključevanje šolanja	15	Klavir – moj spremljevalec
9	Ekskurzija v München	16	Predstavitve rockovskih glasbenih zvrsti
10	Posebne veščine	19	Liga prvakov
11	Ekskurzija na Dunaj in v Ljubljano	20	Moj hobi – risanje
12	Državni prvak v tehniki prodaje	21	Hobi, ki je več kot le to – kaligrafija
13	Tekmovanje iz računovodstva	22	Igre lakote
		22	Rekrutacija 2017

CVETKA GOMBOC ALT – učiteljica, 'pomočnica', svetovalka

Za ta izvod šolskega časopisa sem opravila intervju z gospo Cvetko Gomboc Alt, profesorico naše šole, ki v odsotnosti ravnatelja velikokrat pristopi na pomoč, takrat zastopa njegovo mesto in prevzame obveznosti.

Lepo pozdravljeni. Zanima me, kako svojo službo usklajujete s prostim časom in z vsakdanjim življenjem, kakšni so vaši spomini na otroštvo ter kakšno je nasploh vaše življenje; zato vam bom zastavila nekaj zanimivih vprašanj. Že v naprej se vam za odgovore zahvaljujem in če dovolite bova kar začeli.

Najprej me zanima, kaj je najlepša stvar, ki se je spominjate iz otroštva.

Težko bi izluščila samo eno stvar, saj je bilo veliko takih stvari, ki so nas razveseljevale. Zdi pa se mi, da je bilo naše otroštvo bolj brezskrbno, imeli smo več prostega časa, kot ga imate sedaj vi. Veliko časa smo preživeli tudi zunaj, igrali smo različne športne igre s prijatelji, ker ni bilo sodobnih tehnologij. Če smo se želeli pogovoriti, smo morali priti skupaj in debatirati ob igri.

Ste kdaj kot otrok ali kot najstnica kaj ušpičili in se tega še danes spominjate?

Težko bi sicer rekla »ušpičila«, se pa zelo dobro spominjam peke svojih prvih piškotov, ki mi ni čisto uspela. Želela sem presenetiti svoje starše, da bi jih prvič spekla samostojno, staršev namreč ni bilo doma. Ker še nisem imela toliko znanja in izkušenj s peko, sem po pomoti pozabila, da se kvas daje v toplo mleko. Piškote sem sicer spekla, čeprav kvas ni bil ustrezno pripravljen, saj sem ga dala v mrzlo mleko. Starši so sicer bili veseli, a so piškoti bili zelo trdi, tako da smo jih komaj pojedli.

Drugače pa se v tem trenutku ne spomnim, da bi kdaj ušpičila kaj takega, česar bi se še danes spominjala.

Katere šole ste obiskovali?

Osnovno šolo sem obiskovala v Beltincih, srednjo šolo pa na ekonomski šoli v Murski Soboti, čeprav se takrat šola ni imenovala tako, kot se imenuje danes. Takrat se je imenovala Srednja družboslovna in ekonomska šola Murska Sobota.

Na obe šoli imam zelo lepe spomine, s sošolci smo se vedno imeli zelo dobro. Veliko smo si tudi pomagali. Spomnim se, da smo se pred testi vedno učili skupaj, tako da smo se srečali pri kom doma. Na različnih obletnicah se še vedno srečujemo ter obujamo spomine na srednješolska leta.

Kateri predmet je bil vaš najljubši?

Bilo jih je kar nekaj. Najraje sem imela predmete, kjer se ni bilo treba veliko učiti na pamet, torej matematiko, kemijo in biologijo. Zelo me je zanimalo naravoslovje, čeprav tega potem nisem šla študirat.

Katerega predmeta pa niste marali?

Predmetov, kjer se je bilo potrebno veliko naučiti na pamet, nisem imela ravno najraje, a sem se vseeno potrudila in tudi pri njih dosegala dobre rezultate.

Ste imeli kot šolarica, dijakinja in študentka veliko dobrih prijateljev?

Ja, saj sem svojim sošolcem bila vedno pripravljena pomagati. Z marsikaterimi imamo stike še danes, z nekaterimi sicer bolj redko, z drugimi pa se velikokrat slišimo in si tudi, če je treba, pomagamo.

So prijatelji iz otroških dni še vedno tisti, ki vam stojijo ob strani tudi sedaj?

Kot sem rekla že prej, je teh prijateljev malo. Z dvema prijateljica še imam tesnejše vezi, povezujejo nas tudi otroci. Drugače pa sem v tem času dobila tudi nove prijatelje, kar je prav tako povezano z mojimi otroki, saj se družijo skupaj z njihovimi.

To so tudi prijatelji, na katere se lahko vedno obrnem in mi priskočijo na pomoč.

Delo in poklic, ki ga opravljate sedaj... Ali je to tisto, kar ste si zamišljali ali ste si želeli postati kaj drugega?

Mislím, da vsi kot majhni otroci, razmišljamo o marsičem, a vseeno v svojem odraščanju velikokrat spremenimo svoje ambicije in želje. Jaz sem imela v času vpisa v srednjo šolo željo postati cvetličarka. Takrat pa tukaj v okolici na žalost ni bilo take šole, najbližja je bila v Celju, kamor mi mama ni pustila iti. Zato sem se morala odločiti med šolami v Pomurju. Takrat sem se odločila za ekonomsko šolo. Potem sem tudi študij nadaljevala v isti smeri in si predstavljala, da se bom mogoče nekoč zaposlila na banki ali zavarovalnici. Potem pa je situacija privedla do tega, da ni prišlo do zaposlitve v banki, čeprav sem preko študentskega servisa delala na banki. Dobila sem dve ponudbi za zaposlitev v srednji šoli, in sicer eno za Dvojezično srednjo šolo Lendava, drugo pa tukaj za Mursko Soboto. Takrat sem v bistvu prvič pomislila na to, da bi postala učiteljica. Ker pa je bila moja nekdanja srednja šola v Murski Soboti, sem se odločila za to

šolo. Ni mi žal, saj je delo dosti bolj razgibano, kot bi bilo na banki. Delo z mladimi je vedno zanimivo, pestro, noben dan ni enak prejšnjemu.

Sem pa kot srednješolka zelo veliko delala tudi v knjižnici ekonomske šole in sem v določenih trenutkih razmišljala tudi, da bi postala knjižničarka.

Bi morda spremenili kakšno stvar iz preteklosti, če bi imeli možnost?

Moje razmišljanje je takšno, da moraš preteklost pustiti za sabo in ne vem, če bi kaj spremenila, saj preteklosti ni možno spremeniti. Mogoče bi se edino prej odločila za otroke, ker sem jih imela malce pozneje kot večina. Kot pa pravim, mora človek vedno gledati naprej, v prihodnost in izkoristiti sedanost. Edino, kar lahko spremenimo, je prihodnost, tako da jo naredimo sebi v prid.

Povejte še kaj o svoji družini.

Sem poročena, in to že kar nekaj let, imam dve hčerki Laro in Elo, ki sta še v osnovni šoli. Na njiju sem zelo ponosna, saj mi popestrita vsak dan. Velikokrat me razveselita z dobrimi ocenami, dosežki na raznih tekmovanjih. Prav tako pa zelo radi skupaj z mano ustvarjata, pečemo pecivo in počnemo druge stvari.

Nikoli nam ni dolgčas.

Kaj počnete v prostem času, kaj so vaši hobiji?

Odkar sem zaposlena na šoli, je prostega časa veliko manj. Poleg družine pa ga je seveda še manj in to pogrešam. Včasih bi si zaželela, da bi na dan imela eno uro zase, pa je nimam. Vsak dan namreč tudi služba zahteva delo doma.

Vseeno pa tisti čas, ki ga imam, porabim in izkoristim predvsem za ustvarjanje, rada se ukvarjam z ročnimi deli, kot so npr. pletenje, kvačkanje, izdelava šivanih voščilnic, kaligrafija, izdelava nakita, slikanje na svilo, rada tudi pečem pecivo ... Vmes preberem tudi kakšno knjigo ali grem na sprehod v naravo s svojimi otroki ali pa kolesarimo, čeprav je za ukvarjanje s športom premalo časa.

Torej ste zelo ustvarjalna duša.

Ja, v prihodnosti, če ne prej, ko se bom upokojila, računam, da bom imela več časa za svoje hobije in bom mogoče kdaj začela ustvarjati kaj svojega.

Kakšno glasbo poslušate?

Poslušam aktualno glasbo, nimam pa svojega najljubšega izvajalca, ki bi ga neprestano poslušala. Rada poslušam pop glasbo, tako slovensko kot tujo. Tudi hčerki me seznanjata z aktualno glasbo.

Drugače pa rada poslušam Radio City, kjer velikokrat predvajajo najnovejše skladbe, ki so mi všeč. Rada poslušam glasbo iz 80-ih let, pa tudi hrvaško glasbo.

Če bi lahko spremenili nekaj v svetu, kaj bi to bilo?

Ker učim strokovne predmete - ekonomijo, kjer govorimo o revščini v svetu, me vedno zabolijo ko vidim otroke, predvsem iz manj razvitih držav. Ti nimajo dostopa do čiste vode, nimajo hrane ter dostopa do izobraževanja. Torej, če bi bilo v moji moči, bi najprej pomagala tem otrokom, da bi zmanjšali revščino, ki je dejansko vsepovsod čedalje večja.

Tisti, ki je že veliko naredil na tem področju, velik vzornik, je g. Pedro Opeka. Mislim, da bi bilo v svetu veliko bolje, če bi bilo več takšnih ljudi, ki bi si prizadevali za pomoč drugim.

Kako bi opisali samo sebe? Mogoče kakšne pozitivne lastnosti?

Težko je opisati samega sebe. (smeh) Kdo drug bi me lahko veliko lažje opisal. Zase bi lahko rekla, da če se neke stvari lotim oz. jo prevzamem, jo želim izpeljati odgovorno in natančno, če je le v moji moči.

Če se le da, če me kdo povabi na sestanek, se poskusim držati ure. Pri tem me vodijo misli Iva Andrića, ki je rekel, da s tem, če smo točni, gostitelju tudi pokažemo spoštovanje, in da nam ni vseeno zanj. Zdi se mi, da je ta vrlina danes zelo pomembna.

Ali se z dijaki šole dobro razumete?

To bi morali vprašati dijake. Moje mnenje je, da se razumemo. Morda bi nekateri dijaki rekli, da to ni res, ne vem. Vedno poskušam z dijaki najti kompromis, torej če se pojavijo neskladja, se o tem pogovorimo in potem najdemo skupne rešitve. Moje mnenje je, da se s pogovorom vedno da najti prave rešitve, s katerimi sta obe strani zadovoljni.

Čeprav ste že na začetku povedali nekaj stvari o svoji mladosti, nas vseeno zanima, ali morda najdete še kakšno razliko med vašo mladostjo in današnjimi mladimi, ki jih sedaj spremljate na poti odrasčanja.

Imeli smo manj dela za šolo, veliko časa smo preživeli na prostem, v gibanju in naravi. Želim si, da bi mladi izkoristili ta čas mladostništva, tudi s pridobivanjem novih znanj in pa z ukvarjanjem s stvarmi, ki jih veselijo.

Menite, da so na naši šoli potrebne kakšne spremembe ali novosti?

Če želiš rasti kot posameznik in tudi kot šola, je nujno, da uvajaš spremembe. Nikoli ne moreš biti zadovoljen s tistim, kar si dosegel, saj se vsako stvar da še izboljšati. K temu poskušamo težiti tudi na naši šoli.

Bi si pa želela, ker včasih pogrešam pri dijakih, da bi čutili večjo pripadnost šoli, da bi se ta videla tudi skozi vsakdanje življenje na šoli. Da bi si tako profesorji kot tudi dijaki prizadevali za čim boljše skupne rezultate na vseh področjih. Mislim, da bi lahko s skupnimi močmi naredili našo šolo še boljše.

Najlepša hvala za vas čas. Želim vam veliko sreče in zdravja ter da se vam bo v življenju vse izteklo, kot si boste zadali.

pripravila **Mateja Kurnjek, 1.c**

pri snemanju razgovora pomagala Nuša Vogrinčič, 1.c

NINA BRASSEUR PO TALENTIH

Minilo je že kar nekaj časa po zadnjem, 6. Šovu Slovenija ima talent (končal se je 18. decembra 2016), na katerem je zelo uspešno sodelovala tudi mlada Prekmurka, sicer dijakinja naše šole, Nina Brasseur. Malo sem jo povprašala o njenih vtisih ter karieri po tem, medijsko zelo podprtem, glamuroznem dogajanju.

Če zdaj z rahlo časovno distanco pogledaš na svoje sodelovanje v šovu Slovenija ima talent (SIT), kako bi ga povzela?

Občutki in spomini so pozitivni. Dobila sem veliko novih izkušenj, okreplila sem samozavest, spoznala nove ljudi, bila v središču velikega dogajanja. Na nastopih, ki jih je v tem času veliko, skorajda nimam več treme, kar je zame najpomembnejša pridobitev sodelovanja na šovu. Najmočnejši spomini pa so povezani z mojim polfinalnim nastopom: veliki oder, ogromno ljudi, luči in kamere, uprte v mene ... Res neopisljivi in nepozabni občutki in upam ter si želim, da bom še čim večkrat imela podobne nastope.

Odlično si se odrezala. Prišla si kar do polfinalne oddaje, kjer si nastopila z interpretacijo skladbe 'Moment Like This' pevke Kelly Clarkson in doživela stoječe ovacije občinstva. Po telefonskem glasovanju so te gledalci uvrstili na drugo oziroma tretje mesto (pravila šova pravijo, da se javno objavi le tisti tekmovalec, ki dobi največ glasov) in štirje člani žirije so se potem morali odločiti med tabo in pevcem Lukom Seškom. Na žalost so vsi glasovali za tvojega konkurenta, kljub temu, da so te seveda izredno pohvalili. Si kaj jezna na žirante?

V bistvu jim res malo zamerim, ker se nihče ni odločil zame. Ker vsaj en glas od katerega izmed njih bi si najbrž pa že morala prislužiti?! Moram povedati, da nobenega izmed žirantov nisem osebno spoznala med šovom, edino z Brankom Čakarmišem sem slučajno spregovorila nekaj besed, in to v restavraciji med kosilom, ko sem imela celodnevne priprave na polfinalni nastop. Tako da sem imela stik z njimi samo na samem nastopu. Luki Sešku pa nič ne zamerim; mu privoščim finalni nastop, ker se mi zdi dober pevec.

Za koga si navijala v finalu?

Za Izaka Palmo in WildArt. Za oba sem tudi glasovala, ker se nisem mogla odločiti za favorita. Vesela sem zmage mladih dveh glasbenikov WildArd in jima želim veliko uspehov v prihodnje.

Imaš mogoče še vedno stike s sotekmovalci iz šova?

Osebno se ne srečujem z nobenim, si pa z nekaterimi dopisujemo preko socialnih omrežij. Še največ kontakta imam s Klaro Jazbec in z zmagovalcema WildArt. Klara Jazbec mi je izredno všeč tudi kot pevka. Njeno skladbico Milijon in ena lahko poslušam cele dneve in seveda jo rada zapojem ob različnih priložnostih. Vesela sem, da se je Klari uspelo prebiti v medije z njeno lastno skladbico, kar je tudi moja velika želja v prihodnosti.

Od ostalih tekmovalcev sem ohranila stike še z Isaacom Palmo, ki mi je zelo všeč tudi kot pevec. Pred kratkim je nastopil v soboškem BTC-ju, kjer sva se seveda tudi srečala in se malo pogovorila. Skladbo Oba, ki jo Isaak poje skupaj z Manco Špik in se tudi precej vrti po medijih, sem skupaj z Denisom Baranjo (pevec Zlate Žile) zapela v soboškem gledališču Park na proslavi ob dnevu Romov. Na tej proslavi sem se med drugim srečala s predsednikom Borutom Pahorjem, ki je pohvalil moje petje, naredila sva celo selfi.

Bila si celih deset tednov na praksi v trgovini Interspar. So te kupci tam prepoznavali kot pevko, znano osebo iz šova?

Seveda! Vsak dan se jih je našlo kar nekaj, ki so me pohvalili, mi povedali, da so navijali zame in mi rekli, naj vztrajam na glasbeni poti ter mi zaželeli veliko sreče. Vedno več oboževalcev pa pride do mene po raznih nastopih na prireditvah. Želijo se pogovarjati z mano, prosijo me za avtogram in selfije.

Kakšni so tvoji glasbeni načrti v prihodnosti?

S ponosom moram povedati, da imam narejeno že svojo prvo avtorsko skladbico, ki nosi naslov Ljubezen je brez meja. Sama sem napisala besedilo, pri glasbi in aranžmaju pa mi je pomagal Bojan Podjavršek, s katerim trenutno sodelujem pri mojem glasbenem ustvarjanju. V kratkem bom skladbico posnela v studiu, dogovarjam se tudi za snemanje videospota. V nastajanju je že moja druga avtorska skladbica 'šelesenje jutranjih zvezd. Obe skladbici sta v umirjenem, baladnem, čustvenem stilu, ki mi nekako najbolj ustreza, tako glede moje barve glasu kot glede osebnosti.

Super! To pa je nekaj novega, ker do sedaj si samo interpretirala druge pesmi. Absolutno si s tem zelo širiš možnosti za uspeh na glasbenem področju, kjer je kar huda konkurenca. Iskreno ti čestitam za ta korak. Zagotovo že zdaj veliko tvojih navijačev in oboževalcev komaj čaka, da sliši tvoje lastne pesmi. So še kakšni cilji, želje?

Zagotovo se bom še kdaj prijavila na šov Slovenija ima talent. Zdaj, ko sem se lotila lastnih pesmi, si po tihem želim sodelovati tudi na Emi ali kakšnem drugem festivalu, npr. Slovenski popevki. Nasploh me zelo zanimajo šovi in festivali.

Hvala ti za pogovor, Nina! Pogumno in uspešno stopaj naprej po svoji glasbeni poti.

pripravila Simona Musič
fotografiji: Ninin osebni arhiv

POMLAD

Ali vidiš, kako lepo rože cvetijo?
Ali slišiš, kako lepo ptice žvrgolijo?
Ali čutiš, kako toplo je spet postalo?
Ali čutiš, kako čas prebudil je naravo?

Mar veš, da te rože le za naju cvetijo?
Mar veš, da te ptice le za naju žvrgolijo?
Mar veš, da narava se je za naju prebudila,
da s tem ljubezen je v nama spodbudila.

Tadeja Presečki, 1. e

MOJA GIMNAZIJSKA LETA NA EKONOMSKI ŠOLI

Znanje je največja vrednota človeka, ki bogati našo življenjsko pot. Omogoča nam, da postanemo pomembni posamezniki v družbi. Zato je pomembno tudi, kje in kako sprejemamo nova znanja in izkušnje, ki nas bogatijo. Večino svojih mladostniških let preživimo v šoli s sošolci, prijatelji, profesorji in navsezadnje tudi s knjigami. Zato je še kako pomembno, kako se v šoli počutimo, od nas samih pa je odvisno koliko ponujenega znanja bomo sprejeli.

Upam si povedati, da sem v tej šoli spoznala veliko prijetnih ljudi in obogatela z veliko novimi izkušnjami. Spletle so se nove prijateljske vezi, spoznala sem nove ljudi, s katerimi preživljam srednješolske dni v šoli. Želela sem se veliko naučiti in nadgraditi svoje znanje ne samo pri pouku, ampak tudi na ekskurzijah in praktičnem izobraževanju v tujini, ki je bilo zame nepozabno. Dobila sem veliko znanja, ki ga bom potrebovala pri nadaljnjem izobraževanju ter raziskala tematike, povezane z vsakdanjim življenjem. Poleg rednega pouka sem se rada udeleževala različnih proslav, ki so obogatele moj besedni zaklad. Stati na odru pred množico ljudi, ki te opazujejo in ti prisluhne, ti prinaša zadovoljstvo, ki ga lahko izkusi vsak izmed nas.

Ljudje si želijo spoznati naše talente in vrline, ki jih imamo, zato jih le pokažimo in se preizkusimo. Rada sem se preizkusila na različnih področjih, ki mi jih je ponujala šola, kot na primer pisanje člankov, snemanje radijskih oddaj, organiziranje večjih prireditev, snemanje filmov in televizijskih oddaj, različne delavnice, pevski zbor, tekmovanja, izleti in ekskurzije po Sloveniji, sodelovanje z drugimi ustanovami, srečanja z novimi ljudmi, vodenje proslav, deklamiranje del znanih pesnikov in pisateljev, ki mi je še posebej pri srcu.

Najboljši del mojega izobraževanja pa je čas, ki sem ga preživela v Leipzigu in na Kanarskih otokih v sklopu praktičnega izobraževanja v tujini. Z dobrimi prijatelji je bila ta izkušnja še lepša. Skupaj smo odkrivali naravne lepote teh mest in maksimalno izkoristili čas, ki nam je bil za voljo, za druženje, spoznavanje novih ljudi iz drugih držav ter raziskovanje po mestu. Veliko koristnega znanja pa smo odnesli tudi v dopoldanskem času izobraževanja. Nepozabne izkušnje, ki bi jih z veseljem ponovila še velikokrat!

V veselje mi je bilo biti predsednica dijaške skupnosti na takšni šoli, kot je naša. Čeprav nas je malo, smo skupaj velika celota. Trudila sem se pomagati dijakom, kolikor je bilo v moji moči, izboljšati stvari ter biti na razpolago vsem dijakom na šoli. Zahvala gre tudi vsem mojim pomočnikom, ki so mi bili pripravljene pomagati, ko je bilo dela na pretek. Ko sem potrebovala kakšno pomoč ali podporo pa sem jo vedno našla pri kakšnem profesorju ali drugih zaposlenih na šoli. S skupnimi močmi smo lahko dosegli nemogoče.

Srednješolska leta bom ohranila v dobrem spominu, ker sem spoznala veliko prijetnih ljudi, dobila veliko znanja, izkušenj in nasvetov. Kot pravi indijanski pregovor: »Kar je naučeno v mladosti, je vklesano v kamen.« Vedno se bom rada vračala na ta kraj.

Valentina Ščap, 4a

MOJA POT SKOZI ŠTIRI LETA ŠOLANJA NA EKONOMSKI ŠOLI

Spomnim se, kako smo sedeli v razredu in se pogovarjali, kam bomo nadaljevali pot, kajti morali smo si izbrati srednjo šolo, katero bomo obiskovali naslednja tri oziroma štiri leta. Na začetku še nisem bila prepričana, kam se bom vpisala, zato sem se odločila, da si bom na informativnih dnevih ogledala nekaj srednjih šol. Ena izmed teh je bila tudi Ekonomska šola Murska Sobota. Ko sem vstopila v šolo, sem bila pozitivno presenečena, kajti bila je zelo velika, urejena, nova, mirna in polna veselega vzdušja. Ob vhodu so nas pričakali profesorji, ki so nas popeljali skozi šolo in nam jo predstavili. Vedela sem, da bo to prava izbira zame.

Septembra 2013 sem se polna pričakovanja odpravila skozi srednješolska vrata. Najprej sem bila zmedena, zgubljena, saj sem bila edina z naše osnovne šole, ki se je vpisala na ekonomsko šolo. Začeli smo se učiti, spoznavati profesorje in predmete, spletali smo nova prijateljstva in šolanje je postajalo čedalje bolj zanimivo. Prvi letnik je odhitel kot bi pihnil.

Potem pa se je začel drugi. Dobili smo strokovne predmete, spoznali nove profesorje, ki nas do tedaj še niso učili in se začeli vključevati v razne dejavnosti, ki so potekale na šoli. Sama sem se udeležila veliko tekmovanj, dosegla kar nekaj dobrih priznanj, sodelovala sem pri promociji šole, vodila razne proslave, sodelovala v projektih ipd. To je bil šele začetek, kajti v tretjem letniku pa sem doživela res vrhunec srednješolskega izobraževanja. Udeležila sem se dveh državnih tekmovanj iz znanja računovodstva in poslovne matematike in dosegla bronasto in srebrno priznanje. Sodelovala sem v projektu Izzivi za mlade in smo dosegli 1. mesto, udeležili smo se projekta mladih raziskovalcev, kjer smo pobrali srebrno priznanje, dobila sem nagrade za avtorska dela na literarnem področju in še bi lahko naštevali. Bilo je kar naporno, veliko priprav na tekmovanja, organizacija in še sprotno učenje za šolo. S tem sem dobila res veliko izkušenj, poznanstev, zabavnih trenutkov, novih prijateljev in novih dogodivščin, ki mi bodo za vedno ostale v spominu.

No, in sedaj sem v četrtem letniku. Maturantka. Največji dogodek za vse dijake v četrtem letniku je seveda težko pričakovan maturantski ples. Bila sem organizator letošnjega maturantskega plesa, pripravila sem vse potrebne stvari, se dogovarjala s plesno šolo, pogajala z ravnateljem, iskala čim boljše ugodnosti za maturante in še bi lahko naštevali. Bilo je res naporno, a speljali smo več kot odlično. Bila je noč, ki nam bo ostala vsem v prekrasnem spominu.

Ko se je maturantski ples zaključil, pa smo se začeli pripravljati na projekt na področju turizma, ki je potekal v Ljubljani. V ta projekt smo vložili veliko prostega časa, naredili kar je bilo v naši moči in se je izplačalo. Dosegli smo 1. mesto na mednarodnem tekmovanju Več znanja, za več turizma. Sodelovali smo tudi v projektu Mladi talenti Pomurja, kjer smo se predstavljali s projektno nalogo. Tako smo končali zahtevne stvari in se spet s polnim tekom posvetili šoli. Pridobila sem potrebne ocene in uspešno zaključila četrti letnik. Sedaj se pripravljam še na maturo in upam na dobre rezultate.

Šolanje na Ekonomski šoli mi bo za vedno ostalo v spominu, kajti tukaj sem našla prave prijatelje, spoznala ogromno prijaznih in dobrosrčnih profesorjev, pridobila veliko koristnega znanja, preko projektov sem spoznala tudi direktorje raznih podjetij, srečala sem se s pomembnimi ljudmi, premagala sem tremo, dobila sem vodstvene sposobnosti, razvila komunikativnost, doživela nepozabne dogodivščine, udeležila sem se tudi organiziranih ekskurzij, dobila veliko nagrad na posameznih področjih in kar je najpomembnejše, sem spoznala, da sem se pravilno odločila glede mojega šolanja in izbrala pravo pot, tisto, ki mi je res pisana na kožo.

Nina Fujs, 4. c

MOJE DOŽIVLJANJE EKONOMSKE ŠOLE MURSKA SOBOTA

To šolo sem si izbrala zato, ker mi je bila všeč njena zunanost in ker sem slišala, da se profesorji trudijo, da dijake čim bolj naučijo in jih pripravijo na življenje po srednji šoli. Že takrat, ko sem se vpisovala v srednjo šolo, je ta izvajala program logistični tehnik, ki se mi je zdel zelo zanimiv in je takoj pritegnil mojo pozornost s tem, da se po končanem srednješolskem izobraževanju lahko zaposlim.

Ko sem prvič prestopila prag te šole, nisem bila prepričana, kaj naj pričakujem, saj sta v meni takrat prevladovala strah in nervoza. Ko pa je me to minilo in sem se navadila na novo šolo, sem ugotovila, da sem se pravilno odločila. Pri tem vztrajam še danes.

Pouk je potekal različno, odvisno od profesorja, ki nas je učil. Če mi je bil nek predmet zanimiv, so ure hitro minile. Pri urah smo se veliko naučili, saj so profesorji poskušali vedno na zanimiv način predavati snov, veliko smo vadili in ponavljali, da se nam je čim več stvari vtisnilo v spomin. V razredu smo med seboj postali tesni prijatelji, ki ob pomembnih trenutkih stopijo skupaj. Vedno smo si poskušali čim bolj enakopravno razdeliti posebne naloge, še posebej, ko je bilo potrebno 'švinglati', 'špricati' ali pa si izmisliti izgovore, da smo lahko šli prej od pouka. Ekскурzije, ki jih je organizirala šola, pa so nas še dodatno povezale.

Moje šolanje na tej šoli je bilo pestro; bili so trenutki, ko sem skoraj obupala nad vsem, zaradi učenja in domačih nalog, bili so pa prijetni in nepozabni trenutki, kot so druženje s sošolci pri Španiku, maturantski ples, ekskurzije v Bratislavo in Muenchen, spravljanje profesorjev ob živce pri pouku ter tudi druženje s sošolci v kadilnici.

Ob koncu šolanja si želim študirati dve leti na višji prometni šoli v Mariboru. Po končanem študiju pa se želim zaposliti.

Doroteja Šoš, 4. d

NAŠA ZAKLJUČNA EKSKURZIJA V MUENCHEN

Naš dan ekskurzije, 24. april, se je začel že zelo zgodaj, ob 1.30, ko smo se odpravili z avtobusne postaje Murska Sobota proti Münchnu. Čeprav je vožnja trajala okoli 8 ur, je hitro minila, saj dobra družba in veliko dobre volje 'skrajšata' dolgo pot.

Naša prva pot nas je vodila do vodenega ogleda Allianz arene, velikega nogometnega stadiona Bayern Muenchen. Ogledali smo si stadion, slačilnice, konferenčno sobo in še nekaj drugih sob, ki jih uporabljajo igralci ter vodstvo kluba. Pokazali so nam tudi VIP sedeže na stadionu in tudi sami smo preizkusili akustiko stadiona; čeprav nas je bilo samo okoli 80, je naš glas odmeval. Le kakšno mora biti vzdušje, ko je stadion poln navijačev? Sprejme namreč kar 75.000 ljudi.

Okoli 13.00 smo se že odpravili na ogled olimpijskega parka ter po izbiri obiskali olimpijski stadion in olimpijski stolp. Potem pa smo se podali še na ogled kompleksa BMW Welt, ki je vključeval ogled BMW salona in BMW muzeja. V BMW muzeju smo si lahko ogledali najnovejše modele BMW-ja. Nekatere smo lahko preizkusili tudi odznotraj.

Po ogledu BMW muzeja smo si privoščili malo oddiha in se okoli 15. ure zapeljali na mednarodno letališče v Muenchnu. Pred vhodom smo opravili varnostni pregled, saj pri sebi ne smeš imeti nikakršnih ostrih predmetov. Po pregledu smo se odpravili na letališki avtobus, ki nas je zapeljal po letališču. Prijazen vodič nam je pokazal sestavne dele letališča ter predstavil vse letališke stavbe.

Naš dan se je zaključil v hotelu International, kjer smo opravili večerjo, si privoščili nekaj zabave v krogu sošolcev ter prijateljev in na koncu tam tudi prenočili.

Naslednji dan smo opravili zajtrk in se kaj hitro odpravili na pot proti muzeju transporta, imenovanega Deutsches Museum Verkehrszentrum. Tam smo si lahko ogledali razstavne eksponente starejših vozil, se zapeljali po toboganih ter se slikali pred muzejem z velikim polžem, ki smo ga poimenovali Jakob.

Nato smo se odpeljali na ogled tehničnega muzeja, kjer je na 40.000 m² razstavljenih več kot 15.000 eksponatov različnih pridobitev. V muzeju si je možno ogledati razvoj znanosti in tehnologije od začetkov pa vse do danes. Sestavlja ga kleti in šest nadstropij. V kleti si lahko ogledamo rudnik v naravni velikosti in prikazuje celoten razpored rova. V pritličju si lahko ogledamo ladje, različne stroje, električno moč, železnice, kočije ter ceste in mostove. Že v prvem nadstropju postane bolj zanimivo, saj prevladujeta področji fizike in kemije. Lahko si ogledamo različne izume, razne eksperimente ter znane fizike. Prisotni so še glasbeni inštrumenti in astronomija, ki se nadaljuje še v drugo nadstropje. V naslednjem nadstropju nas pa pričaka

zgodovinski razvoj tekstilne tehnologije. Tretje nadstropje predstavlja telekomunikacije, nekaj o kmetijstvu ter o razvoju računalništva. V četrtem nadstropju sta Vzhodni in Zahodni observatorij, v petem pa je astronomija, kjer je prikazana raketa.

Tam smo lahko šli tudi na balkon, s katerega se razširja velik razgled na Centralni trg Marienplatz, na katerem smo si vzeli tudi prosto.

Naš zadnji postanek je bil v koncentracijskem taborišču Dachau, kjer še danes odmeva žalostna pesem naših prednikov. Tam si je moč ogledati ostanke dveh obnovljenih barak, ohranjeni pa so tudi betonski temelji vseh ostalih barak, ki so jih podrlji zaradi zdravstvenih vzrokov (barake so bile leglo bolezni, kot so uši, bolhe, gnide ...) in ogledali smo si tudi muzej ostankov iz tistih časov.

Naš dan se je zaključil z osemurno vožnjo nazaj proti domu. Ni manjkalo spanca, veselja in druženja, saj smo se kot zaključni letnik še zadnjič skupaj odpravili na ekskurzijo.

Mojca Mutvar, 4. d

POSEBNE VEŠČINE V HITRO SPREMINJAJOČEM SE SVETU

»Do sprememb prihaja hitreje kot kdaj koli prej – in to pomeni, da se vsi soočamo z negotovo prihodnostjo, če se ne naučimo prilagajati,« izjavlja dr. Donald Dutton, ki je profesor za socialno psihologijo na kanadski univerzi v Britanski Kolumbiji. Da bomo tem spremembam kos, nam predlaga štiri bistvene veščine:

1. Sposobnost, da živimo s spremembami.

Veliko ljudi se upira hitrim spremembam današnjega časa – in tisti, ki jim ne uspeva uskladiti se s spremembami v družbi, često zaostanejo. Zaradi tega se je potrebno opreti na prepričanje, da se bo življenje okrog nas najverjetneje nenehno spreminjalo. Zato moramo biti pozorni na nove postopke, politiko v našem podjetju ali ustanovi; dobro jih je sprejeti in ne samo tarnati, da so bili stari načini boljši.

2. Sposobnost, da sprejmemo spremembe pri drugih ljudeh.

Spoznati moramo, da se s spreminjanjem sveta spreminjajo tudi ljudje in da po poti spreminjanja ne hodimo z enakimi koraki. Prisluhni je treba, kaj imajo ljudje povedati o spremembah in jim dopustite, da se spreminjajo, in to brez obsojanja.

3. Sposobnost, da se učimo na napakah, namesto da jih obravnavamo kot poraz.

Če naredimo kakšno napako ali neumnost, jo preprosto imejmo za izkušnjo, iz katere se da nekaj naučiti. Ugotoviti moramo, kje smo naredili napako in jo popravimo.

4. Sposobnost, da se nenehno učimo.

Danes se stvari tako hitro spreminjajo, da če zamudimo eno stopnjo v razvoju, morda ne bomo mogli več dohietati in uporabljati najnovejših odkritij. Neprestano izobraževanje je zatorej bistvenega pomena za našo kariero.

Maja Klemenčič, 2. g

Mujo in Sujo preživljata dopust v New Yorku. V hotelu, kjer prenočujeta v 80. nadstropju, so se pokvarila vsa dvigala. Pa gresta peš. In se v 43. nadstropju Mujo prime za glavo in začne jamrati, a Sujotu noče povedati, kaj je narobe: 'Ti bo že povedal, ko prideva do sobe!' Ko sta končna vsa zadihana in prepotena prišla do sobe, Mujo pravi: 'Ključke sva pozabila v recepciji.'

Trije bodoči očkoti čakajo v čakalnici porodnišnice medtem, ko njihove žene rodijo. Pa prinese pozno zvečer sestra prvega novorojenčka. In pravi prvi očka: 'Ta že ni moj!' Drugi se kar razjezi in reče: 'Moj še bolj ni!' Tretji pa, vdan v usodo, pravi: 'Bo že moj. Moji ženi se tako ali tako zmeraj vse prismoji.'

Sprehajata se jecljač in močno porasel, dlakast možakar. Vpraša jecljač: 'Kkkkkollikkko ppppa tti ppplaačaaš za ffffrzzerrrja?' 'Toliko že ne, kot ti za telefon' se glasi odgovor.

'Psa bom prodal.' 'Ali je hud?' 'Ne, saj še ne ve, da ga bom prodal.'

Šale: izbrala Simona Musič iz osebne zbirke

STROKOVNA ESKURZIJA NA DUNAJ

V zgodnjih jutranjih urah smo se dijaki 1. letnika, oddelki ekonomskega in logističnega tehnika ter programa trgovec zbrali pred Ekonomsko šolo Murska Sobota. Tam nas je že čakal avtobus, s katerim smo bili namenjeni na Dunaj. Dijaki smo vedeli, da bosta pot in dan zelo dolga, zato jih je večina na avtobusu zaspala. Ko se je že zdanilo, smo si privoščili kratek premor, nekateri pa celo jutranjo kavo. Pot je sledila naprej do Dunaja in naša prva ogledna točka je bil Schönbrunn z živalskim vrtom. V živalskem vrtu smo imeli veliko časa, da smo si lahko ogledali živali, ki smo si jih želeli. Bilo je zelo zanimivo. Orientirali smo se po zemljevidu, ki smo ga dobili že ob vstopu v živalski vrt. Tako smo se naučili, kako se lahko znajdemo sami. Najbolj zanimiv je bil prikaz hranjenja tulnov.

Po ogledu zoološkega vrta smo se peš odpravili do tehničnega muzeja, kjer smo sproti lahko videli mesto ter ljudi, ki živijo tam in tudi del njihove kulture. V muzeju smo imeli prost ogled, tako da smo spet lahko raziskovali sami. Videli smo veliko starin, izumov, parnikov...

Po kar nekaj urah ogledov smo dijaki dobili uro prostega časa, ki pa ga je večina namenila obisku McDonalds'a, nekaj dijakov pa se je sprehodilo do trgovin v centru mesta. V poznejših urah nas je čakala še naša zadnja ogledna točka - naravoslovni muzej. V njem smo se sprehodili skozi vrsto različnih soban in v vsaki sobi je bilo nekaj drugega. Predstavljeni so bili metulji, minerali, paraziti, v nekaterih pa tudi dinosavri. Po končanem ogledu smo se odpravili na avtobus, saj nas je čakala še dolga pot domov. Naša enodnevna ekskurzija se je končala v poznih večernih urah, ko smo vsi prispeli srečno in varno nazaj do šole, kjer so nas pričakali starši.

Nuša Vogrinčič, 1.c

PREDSTAVITEV DUNAJA

Dunaj, nemško Wien, je glavno in največje mesto v Avstriji; leži v njenem vzhodnem delu. V bližini je meja s Češko, Slovaško in z Madžarsko. Ima približno 1,794 milijona prebivalcev, od tega je približno tretjina Avstrijcev. Je kulturno, gospodarsko in politično središče Avstrije. Zaradi glasbene dediščine ima naziv 'mesto glasbe', imenujejo pa ga tudi 'mesto sanj', saj je bilo dom prvemu psihoanalitiku Sigmundu Freudu.

Dunaj kot glasbeno mesto uživa velik mednarodni sloves. Tu so ustvarjali skladatelji, kot so Strauss, Mozart, Beethoven in Haydn. Državna opera sodi med vodilne mednarodne hiše, Dunajski dečki pa navdušujejo ljubitelje glasbe in petja po vsem svetu. Uveljavil se je tudi kot prestolnica muzikalov.

Zgodovina: Kot keltsko mesto je bil ustanovljen okrog leta 500 p.n.št., leta 15 p.n.št. pa je postal mejno mesto Vindobona, namenjen varovanju Rimskega imperija pred vdori Germanov iz severa. Kasneje se je spremenil v prestolnico avstro-ogrskega cesarstva. Največji pečat današnji podobi mesta pa sta dala cesarica Marija Terezija (18. stoletje) ter cesar Franc Jožef (vladal od l. 1848 do 1916).

Največje znamenitosti: cesarski palači Hofburg in Schönbrunn (tu domuje tudi najstarejši živalski vrt na svetu), avstrijski parlament, Rathaus (mestna hiša), WienerStaatsoper (Dunajska državna opera), Stefansdom (stolnica sv. Štefana), Prater (zabavišni park)... Priljubljene so tudi točke, povezane s tam živječimi skladatelji, npr. več prebivališč in grob Ludwiga von Beethovna, Mozartov spomenik pri Hofburgu. V mestu je več kot 100 različnih muzejev, ki letno privabijo več kot 8 milijonov obiskovalcev (npr. Albertina, Belvedere in Leopold Museum). Seveda najdemo tudi sodobnejše znamenitosti, kot npr. Center združenih narodov, Donauturm ali Hundertwasserhaus.

Tadeja Presečki, 1.e

STROKOVNA ESKURZIJA V LJUBLJANO

24. 4. 2017 smo se dijaki in dijakinje Ekonomske šole Murska Sobota oddelkov 3. C, 4. C in 2. G odpravili na strokovno ekskurzijo v Ljubljano. Z nami so na pot krenile učiteljice - organizatorici in vodji strokovne ekskurzije Majda Svetec in Bernarda Kuzma ter spremljevalki Cvetka Gomboc Alt in Maja Krajnc.

V Ljubljano smo prispeli ob 9.15 in si najprej ogledali parlament. V hramu demokracije smo se dijaki, ki smo bili razdeljeni na dve skupini, odpravili spoznavat prostore Državnega zbora Republike Slovenije. Skupini sta vodili vodički, ki sta nam predstavili pomen, delo in naloge državnega zbora ter državnega sveta – predstavnikov zakonodajne veje oblasti v Sloveniji. Nato nas je sprejel eden izmed sedmih pomurskih poslancev, g. Jožef Horvat. Poslanec s prekmurskimi koreninami je bil zelo vesel našega obiska. Predstavil nam je svoje delo in probleme Slovenije, tako na področju gospodarstva, birokracije, zaposlitvenih možnosti mladih, izpostavil je tudi problem migrantov v sosednji Avstriji. Dal nam je priložnost, da mu zastavimo različna vprašanja. Po tem razgovoru smo se odpravili na balkon državnega zbora in si ogledali 29. sejo d

ržavnega zbora. Tako smo imeli priložnost videti polno sestavo državnega zbora, na čelu s predsednikom vlade, g. Cerarjem in z njegovo ministrsko ekipo.

Po ogledu državnega zbora je sledil ogled Muzeja iluzij. Tam smo razčistili svet iluzij in doživeli nemogoče. Po nepozabni izkušnji v svetu iluzij smo se odpravili na ljubljanske ulice in si poiskali restavracijo, kjer smo lahko opravili malico oz. kosilo. Ko smo se okrepčali, smo si odšli ogledat Ljubljanski grad. Na grad smo se odpravili z vzpenjačo, kjer nas je že pričakovala naša vodička. Ljubljanski grad je glavna znamenitost Ljubljane, zato je bil ogled gradu skorajda nujen. Z grajskega razglednega stolpa in obzidja so se nam ponujali najlepši razgledi na mesto. Ogled gradu je trajal približno eno uro. Videli in spoznali smo zgodovino gradu, legendo o zmaju, si ogledali razstavo in se sprehajali po grajskem dvorišču. Po ogledu gradu je sledila vrnitev v Mursko Soboto.

Žan Kerman, 3. c

POSTAL SEM DRŽAVNI PRVAK V TEHNIKI PRODAJE

Za sodelovanje na državnem tekmovanju v tehniki prodaje sem se odločil, ker me prodajanje veseli. Seveda mi je potrebno vzpodbudo dal tudi profesor Jožef Rituper, s katerim sem se približno dva tedna intenzivno pripravljaj. Moje blagovno področje na tekmovanju je bilo barve in laki.

Na državnem tekmovanju sem pričakoval visoko uvrstitev. To tekmovanje poteka tako, da smo morali tekmovalci speljati celotni prodajni postopek, kupci pa so člani tekmovalne komisije, ki nas med nakupom opazujejo in ocenjujejo. Najbolj pomembno je zato bilo, da nisem imel treme in sem lepo speljal prodajni razgovor z ocenjevalno komisijo, ki sem ji moral svetovati pri nakupu in predstavljati izdelke. Seveda sem ob tem moral zelo veliko vedeti o barvah in lakih. Za vse to se lahko samo zahvalim profesorju Jožefu Rituperju, ker me je z vajami veliko naučil o izdelkih s tega področja ter mi tudi svetoval, kako speljati pogovor s komisijo, da bo ta res potekal najboljše.

Seveda sem zelo vesel in ponosen, da sem postal državni prvak. In to kljub temu, da sem šele v prvem letniku! Ker imam možnost tekmovati še dvakrat, upam tudi v prihodnje na čim višjo uvrstitev.

Simon Smodiš, 1. e

DIJAKI EKONOMSKE ŠOLE NA DOGODKU DIALOG Z DRŽAVLJANI

V četrtek, 2. marca 2017, je v Festivalni dvorani v Ljubljani potekal dogodek Dialog z državljani na temo Mladi in Evropska unija. Dogodka smo se udeležili dijaki z različnih koncev Slovenije. Presenečeni smo bili, kakšno varovanje je bilo ob prihodu, videonadzor in varnostniki na vsakem koraku. Dogodek sta vodila znana novinarka, Igor E. Bergant in Manica Janežič. Ker smo nekateri dijaki naše šole sedeli v tretji vrsti, smo imeli priložnost tudi slišati, kako sta se novinarka pripravljala na program, kakšne napotke sta dobila itd.

Dobro uro pred pričetkom osrednjega dogodka je potekal zanimiv program za mlade. Vseboval je kviz in različna vprašanja, pri katerih smo sodelovali mladi. Mladinski program sicer ni bil sneman v živo, se je pa potem ob 17.00 začelo zares. Takrat so se nam v dvorani pridružili predsednik vlade dr. Miro Cerar, predsednik evropske komisije Jean Claude Juncker in evropska komisarka za promet, ga. Violeta Bulc. Začelo se je snemanje v živo, prenos na RTV SLO3. Mladi smo postavljali vprašanja, na katera so pomembni funkcionarji odgovarjali. Veliko je bilo govora o težavah mladih glede zaposlitvenih možnosti in drugih aktualnih problemih. Nekateri so nestrpno izražali svoje nezadovoljstvo s situacijo v državi, kar sem mi ni zdelo najbolj prav. Name je najboljši vtis naredila ga. Bulčeva, saj je z nami podelila svoje izkušnje in nam odgovarjala iskreno.

Na takšnih dogodkih bi si še želela sodelovati, saj si na ta način pridobivam številna nova znanja.

Lara Seredi, 2. c

EVROPSKA VAS

V torek, 9. 5. 2017 smo na Ekonomski šoli obeležili Dan Evrope s t.i. Evropsko vasjo, kjer smo dijaki 1. a, 2. a in 2. c predstavljali izbrane države Evrope. Predstavljene so bile naslednje države: Slovenija, Estonija, Portugalska, Italija, Romunija, Velika Britanija, Danska, Nizozemska, Črna gora, Litva in Grčija. Bilo je zelo pestro, barvito, pecivo je dišalo in vsak se je potrudil po svoje.

Vsako državo sta predstavljala vsaj dva dijaka, tako da smo si delo pošteno razdelili. Sama sem s sošolci predstavljala Estonijo, ker sem jo že enkrat obiskala. Država je precej podobna Sloveniji in zato se mi je zdela še posebej zanimiva. Njeno glavno mesto Talinn je, kot če bi obtičal v času, saj so ruševine gradov popolnoma ohranjene. Obiskovalce smo k naši stojnici privabili s pokušino njihovega tradicionalnega peciva in z možnostjo ogleda njihovih tradicionalnih izdelkov.

Lara Seredi, 2. c

PRAKSA V TRGOVNI

Najprej bi se rada predstavila. Sem Lea Adorjan, dijakinja 2. e razreda ekonomske šole, programa trgovec. Pred kratkim smo končali desettedensko delovno prakso, trajala je od 13. februarja do 25. aprila 2017. Trgovino, kjer smo prakso opravljali, smo si imeli možnost poiskati sami. Če komu to ni uspelo, pa je za delodajalca poskrbela šola oziroma naš profesor in organizator prakse Jožef Rituper, ki je poskrbel za vse potrebno. Strnila sem nekaj doživetij svojih sošolcev s prakse.

Damjana Črnko: Prakso sem opravljala v Marketu Gornji Petrovci. V teh 10 tednih sem se veliko naučila. Vsak dan sem zlagala blago na police, preverjala rok uporabnosti. Delala sem pa tudi v delikatesi, na oddelku sadja in zelenjave(SZ). S sodelavci smo se zelo dobro razumeli in so mi vedno z veseljem priskočili na pomoč, ko sem jo potrebovala.

Eva Vučko: Prakso sem opravljala v PE Hipermarket Tuš Bakovska. Na praksi sem zlagala izdelke na police, izdelovala cene in svetovala kupcem. Med kupci sem srečala prijazne ljudi, včasih pa je bil kakšen tudi manj prijazen. Prav tako so nekateri bili veseli moje pomoči, nekateri pa ne. Na praksi je bilo drugače super in sem se naučila veliko novega.

Kaja Kolenko: Svojo dvomesečno prakso sem opravljala v Intersparu Murska Sobota, kjer sem spoznavala in praktično izvajala proces trgovanja od prevzema pa vse do prodaje blaga. Pri praksi so nas učili prevzemanja odgovornosti, odnosa do kupcev, povedati svoje mnenje in mišljenje o izboljšavi trgovine. Prevladovala je dobra volja, čeprav so včasih bile tudi težave. Všeč mi je bila dobra komunikacija s sodelavci in kupci.

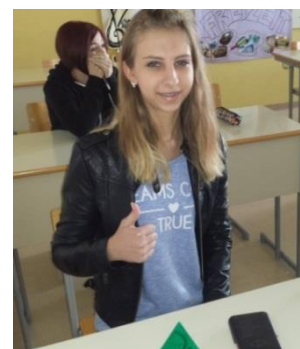
Katja Jerebic: Prakso sem opravljala v marketu Mercator Črenšovci. Najbolj mi je bilo všeč zlaganje na police, ni pa mi bilo všeč, to da so kupci bili včasih malo nesramni. V trgovini mi je bilo všeč, zlasti sem bila vesela, da smo se z zaposlenimi zelo dobro razumeli. Na praksi sem večinoma zlagala na police trgovsko blago, skrbela za sadje in zelenjavo in včasih stregla kruh v delikatesi. Nekateri kupci so bili prijazni nekateri pa nesramni.

Lea Adorjan: Prakso sem opravljala v Supermarketu Mercator v Lendavi. Vsak dan sem urejala sadje in zelenjavo, pakirala kruh za delikateso ter polnila police z blagom, če je bilo potrebno. Nekateri stranke so bile vesele moje pomoči, nekaterim pa sem težko ustregla njihovim željam. Uživala sem v svojem delu ter sem zelo zadovoljna.

Lea Adorjan, 2 .e

TEKMOVANJE IZ RAČUNOVODSTVA

Sem dijakinja 2. letnika smeri ekonomski tehnik. V mesecu marcu sem se udeležila šolskega tekmovanja iz računovodstva. S sošolcem Denisom Kočarjem sva dosegla enak rezultat in se tako uvrstila naprej na državno tekmovanje, ki je bilo v Slovenski Bistrici. V dveh tednih pred tekmovanjem smo z mentorico Majdo Svetec vsak dan redno vadili in reševali naloge iz prejšnjih tekmovanj. Učiteljica naju je ves čas vzpodbujala in nama svetovala. Na dan tekmovanja sem bila malo živčna, vendar ko smo začeli pisati, je ta živčnost izginila in sem zbrano reševala nalogo. Ko smo odpisali, sem imela mešane občutke, vendar se je na koncu izkazalo, da sva oba odlično odpisala in osvojila zlati priznanji, Denis je izgubil le eno točko, jaz pa sem dosegla vse točke in tako postala državna prvakinja.

Tekmovanje mi je bilo zanimivo, pridobila sem nove izkušnje in ostalo mi bo v lepem spominu.

Petra Vogrinčič, 2. c

KLAVIR – MOJ SPREMLJEVALEC

Moja glasbena pot se je začela pred, hm, približno štirimi leti. Glasba me je že od nekdaj zanimala, že od nekdaj sem z njo zelo "povezana". Zanimal me je predvsem klavir, vse zasluge za moje zanimanje pa gredo slavnemu pevcu skupine Guns'n'roses, ki me je z solom v pesmi November rain izredno navdušil. Nekako sem se odločila za igranje inštrumenta, saj sem želela poskusiti nekaj novega, nekaj drugačnega. Šolanje sem začela na privatni glasbeni šoli, ki se je imenovala JAMA.

Vse se je začelo z osnovami - položaj prstov, kvintni krog in podobne stvari. Moja prva skladba oz. skladbica se je imenovala Zajček. Izredno lahka skladba, ki je bila napisana predvsem za začetnike. Sprva ni šlo vse zlahka, delala sem napake, kar pa sem sčasoma odpravila. Pri prvem nastopu sem čutila obilo treme in hkrati tudi navdušenja. Enako je bilo tudi pri nadaljnjih nastopih. Ko sem že dokaj obvladala klavirske tipke, sva se s profesorjem odločila za težje skladbe modernih izvajalcev. Moja prva "moderna" skladba je bila Someone like you, izvajalke Adele. Ko sem jo v celoti vedela zaigrati, sva prešla na naslednjo pesem, ki pa sodi v moj izbor najljubših. To je pesem November rain. S to pesmijo sem imela veliko težav, saj vsebuje težke dele, vendar sem jo na koncu vseeno osvojila. Za prvi izpit sem igrala skladbi Učitelj ter Čolnar. Za drugi izpit sem zaigrala pesem Sweet child o'mine, kjer sem ob igranju klavirja morala tudi peti.

Danes rada zaigram raznolike skladbe, predvsem rock izvajalcev. Ene izmed mojih najljubših so Nothing else matters, Civil war, Imagine, Hotel California ... Zraven igranja skoraj vedno pojem. Vendar samo doma. Klavir mi pomeni ogromno. Za klavirjem se počutim super, se sprostim po težkem dnevu, se umirim in enostavno igram, v tistem trenutku odmislim na vse ostalo.

Ja, pred kratkim smo na naši šoli ustanovili bend, saj nas je veliko takih, ki igramo kakšen inštrument. Naša zasedba je sestavljena iz kitarista in pevcu Žige, basista Nejca, bobnarja Franca, ter pianistke - mene, občasno nam pa pomaga Nina. Naša mentorica je Julija Fajhtinger. Igramo predvsem moderne pesmi, vendar v našem repertoarju najdete tudi kaj starejšega. Za nami sta trenutno dva nastopa, prvi na informativnih dnevih naše šole, drugi v MIKK-u, pripravljamo pa se na prihajajoči koncert, ki bo proti koncu maja.

Moj želja za prihodnost je, da bom še naprej tako uživala ob klavirju, kot sem do zdaj ter se morda naučila igrati še kakšen nov inštrument.

Maša Kutoša, 2. c

Policija išče tajnega agenta. Pred nekim hotelom ujamejo študenta glasbe, ki je hitel na predavanja. Iztrgajo mu torbo in zasežejo zvezek z notnimi zapisi. Odpeljejo ga na policijsko postajo, kjer ga z različnimi metodami skušajo prepričati, da naj prizna, da je on agent, ker nosi zvezek z nekimi šifriranimi zapisi. Študent pravi, da to niso nobene šifre, pač pa Beethovnova sonata. Policaj pa pravi: 'Ti jaz že dam Beethovnovo Sonato! Ti kar priznaj, kajti oba: Beethoven in Sonata, sta to že storila!'

Janezek pride iz šole in vpraša očeta: 'Oče! Kakšna je razlika med moškim in žensko?' 'Hmmm...Poglej, Janezek, najprej moje noge, nato pa še mamine!' Janezek res gleda noge obeh, nakar oče vpraša: 'No, kaj vidiš?' 'Ja tvoje noge so malo večje kot mamine.' Pa se oče pametno nasmehne: 'Vidiš, Janezek, razlika je med nogami...'

Profesor vpraša študenta sociologije: 'Kaj menite, ali kriminal v svetu narašča ali upada?' 'Po mojem mnenju upada. V časih Kajna in Abela je namreč bilo polovica človeštva kriminalcev...'

Vojak predlaga nadrejenemu: 'Domislil sem se, kako bi lahko izboljšali uspeh streljanja v tarčo.' 'Kako?' 'Najprej streljajmo, nato pa narišimo kroge!'

Šale: izbrala Simona Musič iz osebne zbirke

PREDSTAVITEV ROCKOVSKIH GLASBENIH ZVRSTI

ROCK Začetek je bil v poznih štiridesetih v ZDA. Je zelo popularen po vsem svetu. Lokalne scene so v ZDA, Veliki Britaniji, Franciji in Sloveniji.

Rock (izvirno angleško Rock and roll oziroma rock 'n' roll) je razširjena glasbena zvrst v popularni glasbi, običajno uporablja vokal, (električne) kitare in močno poudarjen ritem. Rock je nastal v ZDA po drugi svetovni vojni. Razširil se je po vsem svetu, danes poznamo veliko zvrsti rocka in ima tudi veliko podzvrsti, npr.: alternativni rock, heavy metal, punk rock, eksperimentalni rock, garažni rock, glam rock, gotski rock, hard rock, krautrock, post-rock, pop rock, protopunk, psihedelični rock, country rock, folk rock, indo-rock, jazz rock, progresivni rock, raga rock, rockabilly, roots rock reggae, grunge.

Glasbene skupine: Pink Floyd, AC/DC, Nirvana, Guns N' Roses, The Rolling Stones, Metallica, Aerosmith, Red Hot Chili Peppers, U2, Foo Fighters, Green Day, Queen, ZZ Top, Coldplay, Arctic Monkeys, The White Stripes, Nickelback, Iron Maiden, Blink-182 itd.

PUNK Začetek je bil v sredini sedemdesetih v ZDA, Veliki Britaniji in Avstraliji. Zelo uspešen v Veliki Britaniji in v ZDA. Med bolj popularnimi žanri so pop punk, skapunk in Two Tone.

Lokalne scene so Punk ali punk rock (najpogosteje punk/pank) je protinstitucionalno glasbenogibanje, ki se je razvilo med letoma 1976 in 1980. Med začetnike te zvrsti pa uvrščamo skupine The Ramones, Sex Pistols, The Clash in The Damned. Ta izraz pa se uporablja tudi za poimenovanje kasneje razvitih podzvrsti, ki imajo nekaj ključnih značilnosti izvirnega punk gibanja.

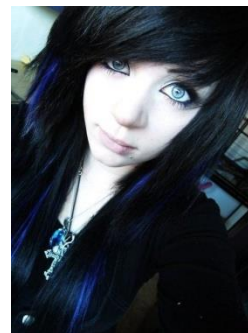

EMO Začetek je bil v poznih devetdesetih letih. Popularen je v današnjem času. Podzvrsti so screamo, post-hardcore, emocore. Sorodne teme so emo glasbene skupine punk rock, alternativni rock in pop punk

Emo (Emotional Hardcore) je zvrst rock glasbe, za katero je značilna melodična in ekspresivna, čustvena besedila. Emo je uporabljen za označevanje modnega stila, karakterja in odnosov nanašajočih se na emo glasbo in z njo povezano sceno.

Več kot desetletje se je izraz emo uporabljal večinoma za opisovanje glasbenega stila, ki je izhajal iz DC scene (osemdeseta leta). Ko je v poznih devetdesetih emo glasba prešla v popularno zvrst, je izraz dobil več pomenov.

Emo glasba je bolj melodična osebno izpovedna različica punkrocka. Torej je zmes hardcorepunka, punk rocka in alternativnega rocka. Emocore je novejša, izpopolnjena in manj monotona verzija hardcore zvrsti. Besedo »emo« na glasbeni sceni najprej zasledimo v sredini osemdesetih let prejšnjega stoletja. Uporabljali so jo, ko so opisovali nastope skupin, katerih člani so spontano postali na odru pretirano čustveni oz. emocionalni. Najbolj prepoznavna skupina takratnega časa je bila Rites of Spring, vendar je prvi val emo glasbe poniknil v zgodnjih devetdesetih z razpadom vseh pomembnejših skupin te zvrsti. Večina sedanjih bendov pa kot prve prave začetke glasbe, ki jo kot emo poznamo danes, navaja švedski bend The Refused, ki naj bi bili tisti pravi zgled emo vizije. V drugi polovici devetdesetih let zasledimo novi val tako imenovane emo glasbe, tokrat v bolj melodični obliki. Emo gibanje se je s prehodom v novo tisočletje (z veliko pomočjo interneta), začel masovno širiti prek meja undergrounda. Emo glasba je danes zelo širok pojem: zajema od akustičnega do veliko bolj surove screamo zvrsti, ki že bolj spominja na metalcore. Besedila večinoma govorijo o bolj temačnih temah, kot so obupanost, razočaranje in osamljenost, včasih pa tudi o pozitivnih stvareh npr. o ljubezni. Vodilni emo bendi, ki krojijo sceno, pa so Silverstein, Something Corporate, From First To Last, Disco Ensemble, Finch, Funeral For A Friend, Death Cab For Cutie, The Used, At The Farewell Party, My Chemical Romance, Twenty One Pilots, Panic! At The Disco, Fall Out Boy, Pierce The Veil, Sleeping With Sirens...

Modni stil in delovanje

Kratke majice so večinoma manjših števil, potiskane s slikami punk kulture iz osemdesetih. Na torbah in nahrbtnikih pogosto nosijo broške in našitke različnih glasbenih skupin.

Drug popularen stil oblačenja se osredotoča na temnejše barve.

Pogosto videni stili vsebujejo ravne, pobarvane lase na črno, rdeče ali večbarvno (rjavo in črno, rdeče in vijolično, itd.). Lasje prekrivajo eno oko. (Ne gre zamešati s frizuro raverjev, ki imajo pogosto podobno prečko, le nekoliko krajšo in z bolj živimi barvami.) Moški nosijo hlače namenjene ženskam, piercinge v ustnici, obrveh, jeziku in bradi. Tako moški kot ženske uporabljajo makeup (najbolj očitna je uporaba črnega črtala za oči, čeprav postajata popularna tudi rdeče in roza črtalo). Popularna so očala s črnim in debelim okvirjem in jih mnogokrat uporabljajo tudi osebe, ki ne potrebujejo korekcijskih očal. Prav tako so popularne zapestnice različnih barv. Ampak danes imajo emoti stil kot običajni ljudje ali v kombinaciji z zgoraj naštetimi navadami.

Emo na Slovenskem: eden vodilnih slovenskih emo bendov so člani skupine Leaf-fat

Emo gibanje se je preko meja undergrounda začelo širiti šele na prelomu tisočletja pri nas, ko je emo sceno uvidel drugi album skupine Dreamwalk (skupina je kasneje razpadla v dva benda, SkylineArcade in Hit By Plane, ki sta na domači sceni še danes prisotna). Najbolj odmevni nosilci emo zvoka v Sloveniji pa so fantje iz skupine Leaf-fat, Puppetz, Spillofink in Icarusdown. V Sloveniji imamo tudi ljubljanski festival emocore glasbe New Noise.

Sicer pa je, kot je že v navadi, tudi emo kot subkultura k nam prišla z nekajletnim zamikom. Veliko zaslug za popularizacijo tega gibanja ima seveda svetovni splet, kjer se podobno misleči povezujejo na straneh, kot so MySpace in VampireFreaks. Jasno pa je vse skupaj že preraslo v modno muho: trend, kjer nekateri sledijo stilu oblačenja in obnašanja. Toda s tako množično popularizacijo emo glasbe se očitno spreminja tudi njen osnovni.

SCREAMO Začetek je bil v devedesetih. Sorodne glasbene skupine so Emo, Hardcorepunk, metalcore, post-hardcore, mathcore in alternativni rock. Je manj do srednje popularna glasba. Razširjena večinoma v undergroundu, nekatere skupine pa so dosegle svetovni sloves.

Screamo je glasbena zvrst, ki se je razvila iz hardcorepunka in emo glasbe na začetku devetdesetih. Za ta žanr je značilna predvsem kombinacija melodičnega in kričajočega vokala. Najbolj znane skupine te glasbene zvrsti so: Escapethefate, MemphisMayFire, Alesana, Eyes Set To Kill, Vanna... Večina teh bendov bi težko uvrstili v samo ta žanr. Nekateri uvrščamo tudi v post-hardcore in druge zvrsti (npr. alternativni rock, metalcore, emocore).

GOTH Goth je nekdo, ki najde lepoto v stvareh, drugi menijo, da je temno. Ljubijo vse, kar je temno in skrivnostno. To ne pomeni 'Goti so zlo', to samo pomeni, da imajo drugačen pogled na svet. In to tudi ne pomeni 'Goti so neprijazni, nasilni ali jim manjka humorja.' V resnici je ravno nasprotno. Goti se radi smejejo, vendar je njihov humor bolj črne vrste. Niso žalostni, ker so jim všeč temne stvari. Temne stvari so jim v veselje in jih navdihujejo. Goti so pogosto inteligentni, romantično in umetniški realisti. Goth bi se naj rodil ob premikanju punka v poznih sedemdesetih. In da večina Gotov nosi samo črno? Ne strinjam se.

Goti ne nosijo vedno črne in ne poslušajo isto zvrst glasbe. Ne častijo Satana in niso člani kulta. Goti so na voljo po vsem svetu in prihajajo iz različnih okolij in narodnosti. Goth kultura je zelo močna na Japonskem in v Nemčiji.

Vsi goti imajo skupno stvar, da so našli lepoto v temačnih stvareh. Na primer, jaz sem vedno mislila, da so mrtva drevesa lepa. Goth ni faza. To je nekaj, kar bodisi so ali niso.

METAL Metal se je razvil iz psihedeličnega rock, hard rocka, evropske klasične glasbe in blues rocka. Nastal je v poznih šestdesetih v Veliki Britaniji. Je zelo popularen med ljubitelji s celega sveta.

Podzvrsti so Avant, garde metal, Black metal, Christian metal, Death metal, Doom metal, Folk metal, Gothic metal, Glam metal, Groove metal, Klasični metal, Neo-klasicistični metal, Power metal, Progresivni metal, Simfonični metal, Speed metal, Thrash metal, Viking metal.

Mešane zvrsti Alternativni metal, Grindcore, Industrial metal, Metalcore, Nu metal, Stoner metal, Rapcore
Lokalne scene so gothenburg metal, NWOBHM, BayAreathrash metal, Nemški power metal, Norveški black metal, Švedski death metal.

Metal (ali heavy metal) je glasbena zvrst, ki se je v poznih šestdesetih in zgodnjih sedemdesetih razvila iz hard rocka. Iz psihedeličnega rocka in blues rocka so skupine potegnile močan in težek zvok kitar in bobnov, ki ga zaznamujejo hitri kitarški solo in močni bobni treski.

Za heavy metal so značilne glasne kitare, poudarjen ritem in bas linija, tako v tempu kot dinamiki, ter močni vokali (screamo). V posameznih podzvrsteh je vsaj ena od teh značilnosti posebej poudarjena ali drugače spremenjena. Tipično metalsko zasedbo sestavljajo bobnar, basist, ritem kitarist, glavni kitarist in pevec, ki je po navadi tudi eden izmed instrumentalistov. V zgodnjih metalskih skupinah so bile pogoste še akustične klaviature, danes pa so jih zamenjale elektronske klaviature, ki se pojavljajo v raznih podzvrsteh, med njimi v progresivnem, power in simfoničnem metalu.

Razvoj metala Metal se je pojavil proti koncu šestdesetih in v zgodnjih sedemdesetih 20. stoletja, njegovi definitivni začetniki pa so bili Black Sabbath. Podzvrsti, ki so se oblikovale iz heavy metala, so thrash, death, black, speed, power, doom in mnogo drugih podzvrsti ter kombinacij med zvrstmi.

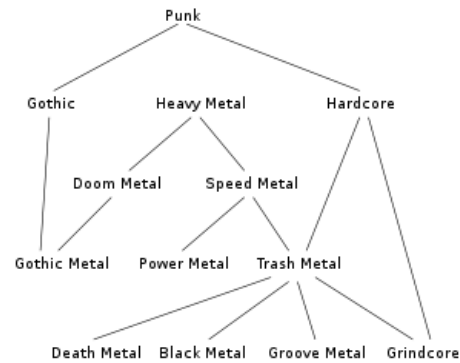
Metal se je razvijal v več smeri. Začel se je razvijati death metal. Njegovi začetniki so bili Chuck Schuldiner, dolgoletni pevec in kitarist skupine Death, Possessed, Morbid Angel ter precej drugih, manj znanih skupin, kot so Incubus, Master, Massacre, Atheist, Cynic, Pestilence, Nocturnus itd. Razvil se je tudi black metal, katerega začetniki so bili Venom, Bathory, Mercyful Fate, Hellhammer oz. Celtic Frost, Tormentor, pripomoglo je tudi mnogo thrash metal skupin, kot so npr. Sodom in Destruction.

Leto 1986 je bilo vsekakor zlato leto za metal, ko je dosegel splošno popularnost, albumi kot so Reign in Blood, Master of Puppets in Peace Sells ... But Who's Buying? so se prodajali v velikih nakladah. Zdaj poznamo metal v precej različnih oblikah, vedno več je zvrsti ter skupin.

Večino skupin, ki izvajajo metal, ne moremo strogo uvrstiti le v eno podskupino metalne glasbe. Vseeno se uporabljajo nekateri izrazi, s katerimi označujemo skupine, ki so jim skupne nekatere značilnosti, kot so na primer tipični instrumenti, tematika besedil in podobno.

Moji najljubši izvajalci so R5, 5 Seconds of Summer (5SOS), Green Day, Nickelback, Bon Jovi, Aerosmith, Guns N' Roses, Nirvana, Metallica, Fall Out Boy, All Time Low, AC/DC, Pierce the Veil, Sleeping with Sirens, Twenty One Pilots, Red Hot Chili Peppers, My Chemical Romance, Asking Alexandria, New Years Day, Motionless in White, Marilyn Manson, Korn, Iron Maiden, Kiss, System of a Down, Foo Fighters, Slipknot, Black Veil Brides, Andy Black (Biersack), Bring Me the Horizon, Siddharta, Falling In Reverse, Eluveitie, Kings of Leon, Alice Cooper, The 1975, Panic! at the Disco, Paramore, Avril Lavigne, Linkin Park, Breathe Carolina, Imagen Dragons, Blink-182, Evanescence, Eminem, Maroon 5, Story Untold, Quinne, Baby Metal in še kakšen bi se našel.

Upam, da ste uživali v branju in ste se naučili nekaj novega, in če se hočete pogovarjati o teh temah, me samo vprašajte - kadar koli hočete.

Natalija Matajič, 1 .c

Zakaj so vsi vici o blondinkah tako kratki?

(da jih lahko moški bolje razumejo)

Katerih je več: mrtvih ali živih?

(mrtvih ni več)

Kaj je zares nesrečna ljubezen?

(če se v geometriji noro ljubita dve vzporednici)

Kaj imaš v hlačah?

(elastiko)

Kaj je to martinček?

(krokodil, ki je bil v reji na Gorenjskem)

Zakaj petelin tako veselo poje?

(ker ima toliko žena, tašče pa nobene)

Katera je najhitrejša kokoš na svetu?

(tista, ki preteče celo Etiopijo in ostane živa)

Zakaj črnici pokopavajo svoje mrtve na hribu?

(ker imajo tam pokopališče)

Šale: izbrala Simona Musič iz osebne zbirke

LIGA PRVAKOV – UEFA CHAMPIONS LEAGUE

Liga prvakov je najprestižnejše in medijsko najodmevnejše klubsko nogometno tekmovanje v Evropi v organizaciji Evropske nogometne zveze. Finale lige prvakov je običajno najbolj gledani letni športni dogodek po vsem svetu; rekord je bil dosežen leta 2013, ko si ga je ogledalo 360 milijonov televizijskih gledalcev.

Liga prvakov je bila ustanovljena leta 1955, vendar se je do leta 1991 imenovala Pokal državnih prvakov. Idejo o nastanku lige prvakov je dobil francoski urednik športnega časnika L'equipe Gabriel Hanot.

Liga ima svojo himno, to je ChampionsLeague, ki jo je napisal Tony Brittna in je priredba skladbe Georga Friedricha Händla. V pesmi so uporabljeni trije uradni jeziki: angleščina, nemščina in francoščina. Nogometna himna se igra pred vsako tekmo, ko igralci vstopajo na igrišče, in pred začetkom in koncem televizijskega prenosa.

Pokal: Ekipe, ki je tri leta zaporedoma ali skupno petkrat osvojila ligo prvakov, prejme v trajno last repliko pokala. To je doslej uspelo le petim klubom: Real Madridu, Ajaxu, Bayern Münchnu, Milanu in Liverpoolu. Sedanji pokal je visok 74 cm in je iz srebra, ki tehta 11 kg. Zasnoval ga je Jörg Stadelmann. Prejšnji original ima v lasti Real Madrid, ko je do leta 1966 osvojil šest naslovov. Stane pa okoli 10.000 švicarskih frankov.

Nagrade: Za uvrstitev v skupinski del tekmovanja dobi vsaka ekipa 12 milijonov €. Zmaga v skupinskem delu je vredna 1.5 milijonov €, remi pa 500.000 tisoč €. Uefa dodatno vsakemu, ki se iz skupine uvrsti med šestnajst najboljših, plača 5,5 milijonov evrov, četrtfinalistu 6 milijonov €, polfinalistu 7 milijonov €, finalistu 10.5 milijonov € in zmagovalcu 15 milijonov €.

Največ zmag v tekmovanju ima španski kraljevi klub Real Madrid, kar 11 naslovov, sledi mu italijanski klub Milan, ki je osvojil 7 naslovov, nato pa nemški klub Bayern München, Liverpool in Barcelona s 5 naslovi.

V ligi prvakov sodeluje 32 ekip v skupinskem delu, 16 ekip napreduje v drugi krog tekmovanja.

V letošnjem finalu lige prvakov, ki bo 3. junija 2017 v Cardiffu (Wales), se bosta pomerili italijanski Juventus in španski Real Madrid. Real je tudi branilec naslova iz lanskega leta. Moja predvidevanja so, da bo zmagal Real Madrid; nekako napovedujem rezultat 2 : 1.

Žiga Meolic, 3. d
(povzeto po različnih internetnih virih)

Vinko vpraša Poldeta: 'Koliko žemelj lahko poješ na tešče?' 'Štiri!' 'Cepec! Ko poješ prvo, nisi več tešč!' Gre Polde v službo in vpraša prvega, ki ga vidi: 'Koliko žemelj lahko poješ na tešče?' 'Tri.'. 'Škoda,' pravi Polde, 'če bi rekel štiri, bi te lahko krepko zafrknil!'

Dve turistki si v Parizu ogledujeta Tizianovo sliko Kristusovo rojstvo. Prva se začudi: 'Jojj, kakšen skromen prostor, brez kakršnegakoli udobja... Zakaj otrok leži na slami?' Druga jo čudno pogleda in reče: 'A ti ne veš, da sta bila Jezusova starša, Marija in Jožef, zelo revna?' 'Revna?! Zakaj sta pa potem naročila sliko pri Tizianu?!'

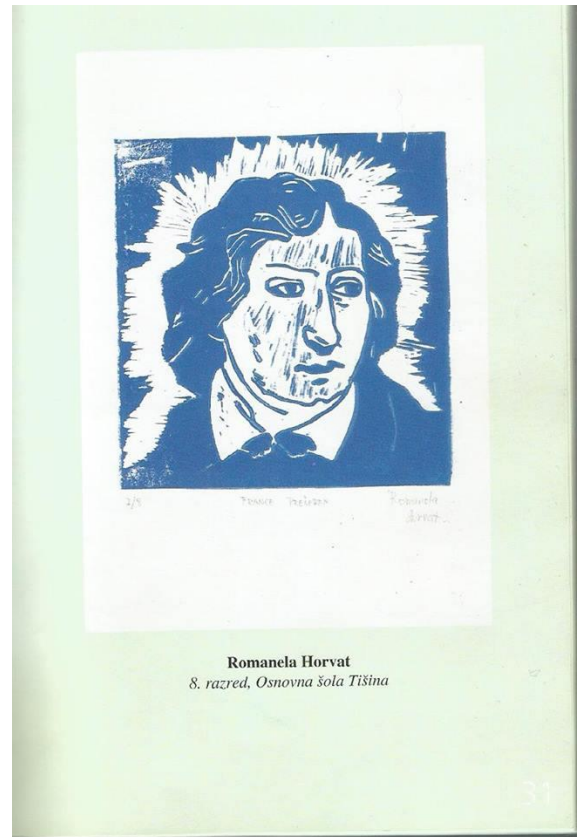
Mirko se seli. Na hrbtu nosi veliko omaro in se počasi pomika proti stopnicam. Mimo pride sosed in vpraša: 'A ti lahko pomagam?' 'Ah, ni treba. Že imam pomoč!' 'Aja??! Kje pa je kdo? Nikogar ne vidim.' 'Ja, Žarko mi pomaga; v omari drži predale.'

Šale: izbrala Simona Musič iz osebne zbirke

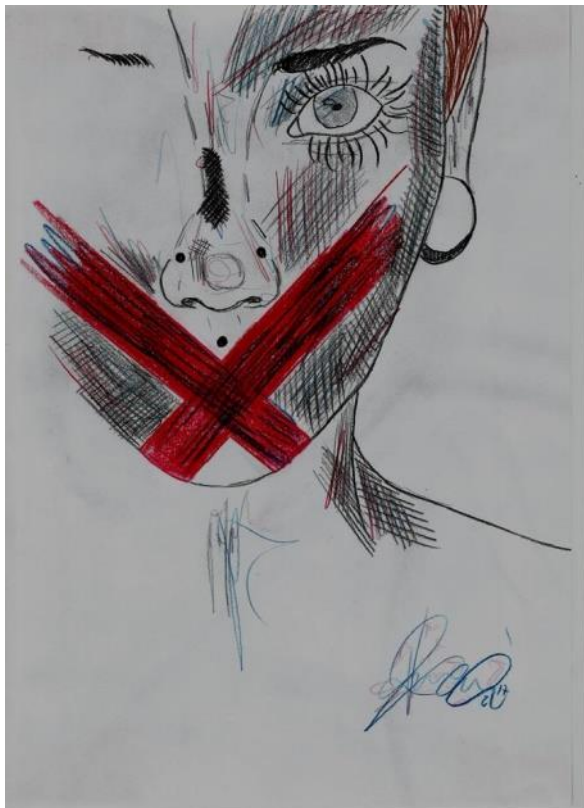
MOJ HOBI - RISANJE

Sem Romanela Zrim, obiskujem 4. letnik Ekonomske šole Murska Sobota, smer logistični tehnik in v prostem času zelo rada rišem.

Moji risarski začetki segajo v 8. razred, ko smo v osnovni šoli pri uri likovne vzgoje dobili prijavnico za likovni natečaj »Iščemo Prešernovo podobo«. Na natečaj se je lahko prijavil kdorkoli. Ko mi je učitelj likovne vzgoje dal prijavnico v roke, mi je rekel, da pričakuje, da se prijavim. Likovno vzgojo sem imela dva krat na teden in ko sem prišla naslednjič, sem oddala prijavnico in se lotila dela, ki je trajalo dva meseca. V osnovni šoli smo se tisti čas učili vrezovati v linolej in tako sem dobila idejo, da bi podobo Franceta Prešerna vrezala v linolej. Delo je bilo zelo naporno in zapleteno, bila sem vsa porezana po rokah in prstih, saj so noži za linolej kar ostri. Po dveh mesecih dela sem končno končala in tako sem barven odtis Prešernove podobe poslala v občino Žirovnica na ocenjevanje. Mesec dni kasneje sem dobila vabilo na podelitev nagrad v rojstno vas Franceta Prešerna, in sicer v njegovo rojstno hišo. Poslanih je bilo preko 500 del, sodelovali so mladi in stari z risbami, s kipi, pesmicami, itd. Prejela sem tudi nagrado, saj sem se uvrstila med 36 najboljših. Moj odtis Prešerna pa je tudi razstavljen v njegovi rojstni hiši. Tako smo odkrili moje umetniške sposobnosti.

Romanela Horvat
8. razred, Osnovna šola Tišina

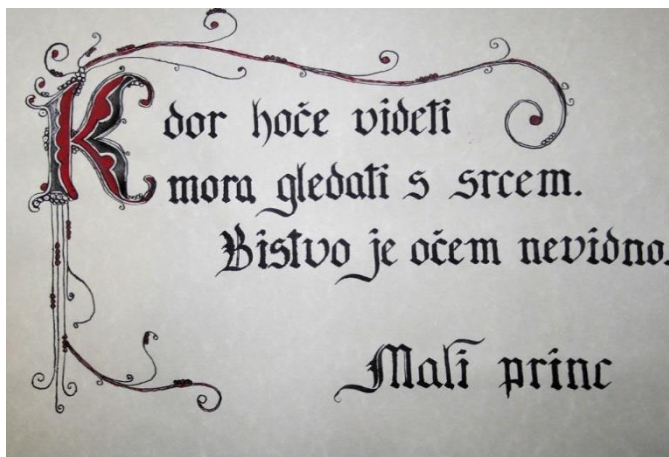
V osnovni šoli sem imela zelo veliko prostega časa in sem risala vsak dan. Ko sem pa prišla v srednjo šolo, sem si pa prosti čas morala porazdeliti za učenje in ustvarjanje. Rišem čisto vse, portrete, tihožitja, skice, skice za tattooje ... Kar nekaj časa nazaj sem mamini prijateljici risala na steno, tudi sama imam v sobi narisano drevo, ki sem ga narisala sama in ob njem so slike prijateljic in moje družine. Najrajši rišem zvečer, da se sprostim po učenju in napornem dnevu ter ko sem zelo slabe volje, saj tako izlijem svoja čustva na papir. Večina ljudi izlije svoja čustva na papir z besedami jaz pa z risanjem.

Veliko ljudi mojih risb ne razume oz. si ne vejo razložiti kaj bi pomenile. Ideje dobim iz kakšnih slik, ki jih vidim na internetu. Ko pa sem slabe volje, sedem za mizo in ideje pridejo same od sebe, zato pa včasih nastanejo »brutalne« risbe. Pri mojem ustvarjanju oz. risanju sta mi veliko pomagala moj dedi in stric, saj sta oba grafična oblikovalca, še danes mi zelo veliko svetujeta. Prepričevali so me, da bi obiskovala kakšno risarsko šolo, še zdaj me včasih vprašajo, če bi šla v kakšno šolo, saj nočejo, da zapravim in pozabim svoj talent. Po kočani srednji šoli sem hotela študirati nekaj v smeri umetnosti, ampak sem se odločila drugače, saj rišem za sebe in tako izražam svoja čustva.

HOBI, KI JE VEČ KOT LE TO - KALIGRAFIJA

Kar nekaj let je že minilo, odkar sem se prvič srečala s kaligrafijo. Kratek, ročno napisan verz na belem papirju, v katerega je bila zavita čokolada, me je povsem prevzel. Že takrat sem se odločila, da se bom te umetnosti lepopisja nekoč naučila.

Pred petimi leti sem si dolgoletno željo končno izpolnila. Udeležila sem se tečaja kaligrafije. Prvi pisavi, ki sem se ju naučila, sta bili uniciala in karolinška minuskula (zapisi na Brižinskih spomenikih so v tej pisavi) Ugotovila sem, da je pisanje kaligrafije čudovit način sproščanja, umiranja, spodbujanja motorike, koncentracije, vizualizacije in ne nazadnje tudi ustvarjalnosti.

Dejstvo je, da si je za kaligrfske izdelke enostavno potrebno vzeti čas, ampak ni ga lepšega darila od unikatno napisane čestitke, voščila, diplome, priznanja in drugih kaligrfskih izdelkov.

Do sedaj sem se poleg zgoraj omenjenih pisav naučila še italiko in gotico, velik izziv pa mi je, da se naučim še kakšne.

Darja Horvat

Karolinška
minuskula

Gotica

Humanistična kurziva

Italika

MOJI HOBIJI

Sem Melani Barber, dijakinja 1. c razreda. Opisala bom svoje hobije. Rada igram kitaro, nogomet, različne družabne igre, še najrajši pa se igram z živalmi in skrbim za njih. Moja najljubša družabna igra je Activity. Igra je namenjena osebam, starejšim od 12 let. Igra jo lahko največ 8 oseb. Igralci so razporejeni po parih dva po dva skupaj in si med seboj skušajo razložiti kartice, katere so razporejene po težavnosti 5, 4 in 3. Ko razlagaš karte, imaš možnost risanja, govorjenja in zaganja. Tvoj čas razlaganja pa je odvisen od peščene ure, katero moraš vedno obrniti, preden začneš. Čas iztekanja peščene ure je 1 minuta. Po polju se premikaš s figurami, in sicer kakšno karto imaš po težavnosti, za toliko se premakneš. Par, ki pride prvi na cilj, je zmagovalec. Igra je zelo zanimiva, poučna, napeta in pri njej se lahko vsak do solz nasmeji, zato vam jo tudi priporočam.

Melani Barber, 1. c

THE HUNGER GAMES – IGRE LAKOTE

Igre lakote je ameriški znanstveno- fantastični film iz leta 2012, napisan po istoimenskem romanu Suzanne Collins. Zgodba govori o bližnji prihodnosti, kjer so lakota, suša in požari povzročili uničenje ZDA. Nova država Panem je razdeljena na prestolnico in 12 območij, iz katerih vsako leto z žrebanjem določijo 24 kandidatov za Igre lakote. Ko je izžrebana 12-letna Primrose Everdeen, se njena sestra Katniss odloči, da jo bo prostovoljno zamenjala. S sovrstnikom Peetom Mellarkom se pod vodstvom nekdanjega zmagovalca Haymitcha Abernathya odpravita v prestolnico, kjer se morata v neizprosni spopadu na življenje in smrt pomeriti z veliko močnejšimi in bolj izkušenimi tekmovalci. Glavni igralci filma so Jennifer Lawrence, Josh Hutcherson, Liam Hemsworth, Woody Harrelson, Elizabeth Banks, Lenny Kravitz, Stanley Tucci in Donald Sutherland. Film ima 4 dele, in sicer: Igre Lakote: Arena smrti, Igre lakote: Kruto maščevanje, Igre lakote: Upor 1. del in Igre lakote: Upor 2. del.

Jure Lajnšček, 2. c

REKRUTACIJA 2017

V petek, 5. maja 2017, je v Beltincih potekala rekrutacija. Z rekrutacijo se spominjamo časa, ko so mladi fantje, ki trajajoče leto dopolnijo 18 let, šli v vojsko, dekleta pa so jih pospremile. Za rekrutacijo je potrebno okrasiti voz, s katerim se vozi po vasi in obiskuje domove fantov. Okrasi se s krošnjami iglavcev ali listavcev, s pisanimi trakovi in z rožami iz krep papirja. Nad vozom pa se izobesi velika tabla z imenom vasi in letnik generacije. Dekleta, ki spremljajo fante, morajo skrbeti, da ti niso žejni. Manjkati pa ne sme muzikant ali dva, ki letnike spremljata ob petju.

Beltinski rekruti '99

Ko v Beltincih poteka rekrutacija, se vozovi in letniki iz okoliških vasi zberejo pred občino in nato po vrstnem redu nadaljujejo pot na prirejen prostor. Tam je že pripravljena vojska s svojo opremo, ki demonstrira upravljanje z orožjem. Pričakata nas tudi predsednik republike Borut Pahor in Filip Flisar, ki spregovorita nekaj besed. Letniki se nato odpravijo v kulturni dom, kjer vojska na kratko predstavi vojaško služenje. Po uradnem delu sledi pogostitev s pasuljem in z langaši. Starši in vsi obiskovalci pa si lahko ogledajo okrašene vozove in se pri le-teh odžejajo. Letniki nato z vozovi nadaljujejo pot po vasi.

Petra Gruškovnjak in Monika Zver, 3. c

Direktor vpraša novo zaposlenega šoferja: 'Kako to, da si vozil tja eno uro, nazaj pa štiri?' 'Ja, kaj pa morem?! Krivi so inženirji, ki so v tovarni avtomobilov za vožnjo naprej vgradili štiri prestave, za nazaj pa samo eno!'

Sinček pravi očetu: 'Oči! To, da štorklje nosijo otroke, bi ti še verjel... Ampak, da pajki odnašajo avtomobile? Tega ti pa res ne verjamem.'

'Janezek, povej, katero je glavno mesto Havajev?' 'Honokaka.' 'Kakšna Honokaka, Honolulu!' 'No, saj sem vedel, da je nekaj takega...'

Šale: izbrala Simona Musič iz osebne zbirke

